

РЕДАКЦИЯ АДМИНИСТРАЦИЯ И ПЕЧАТНИЦА
на вестник
„ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ“
ул. „Царица Йоанна“ № 23
Телефон № 150

ОСНОВАНЪ ПРЕЗЪ 1924 ГОД.
КАТО ОРГАН НА БЪЛГАРСКОТО
МАЛЦИНСТВО ОТЪ РЪМНИЯ

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

РЕДАКТИРАТЪ: Л. П. СТАНЧЕВЪ И Я. Х. ЯНЕВЪ

Брой 475

Добричъ, четвъртъкъ 1 май 1941 г.

Година VI

ТАРИФА НА ВЕСТНИКА:

АБОНАМЕНТЪ (1 година 300 л.
6 месеци 180 л.
за България (3 месеци 60 л.

Годишенъ абонаментъ за чужбина . . . 500 л.

ОБЯВИ: официални по 2.50 лв. на кв. см.
търговски — по споразумение, годишни и въ-
чални по 60 лв. на публикация, въ хрониката
по 10 лв. за гармоничен редъ. На абонати спе-
циални условия

ПРАЗНИКЪТЪ НА БЪЛГАРСКАТА КНИГА

Отъ десетина години насамъ, всѣка пролѣтъ, въ цѣла България, се празнува седмица на българската книга. Тоя културенъ празникъ пропагандира родната книга, показва нейната висока художествена стойностъ и нейната изискана външна форма.

Българската книга, както никжде другаде, е най-тѣсно свързана съ културното развитие на нашия народъ. Отъ История Славяно-българская на Отца Паиса, до произведенията на най-младитѣ днешни представители на българското художествено слово всички книги сж криели въ своитѣ страници съкровенитѣ копнежи на народа си отъ свобода и независимостъ, будели сж неговото неуморимо съзнание, скѣтали сж неговия битъ, неговата мъжа, упоритата му вера за по честитѣ животъ и културенъ напредѣкъ. И съ право бихме могли да назовеме българската книга — родна книга.

Първиятъ празникъ на българската книга въ свободния Добричъ, макаръ и скромно отпразднуванъ, ще подчертаемъ за лишенъ пѣтъ, безпредѣлната обичъ на добруджанскитѣ граждани къмъ родната книга, което 22 години бѣ най-здравото звено между тѣхъ и мѣката-родина, окриляше духътъ имъ и утвърждаваше въратата имъ въ въскресението на правдата. Да пребъде българската книга!

Н. В. ЦАРЬ БОРИСЪ ВЪ НОВООСВОБОДЕНИТЪ ЗЕМИ

Въодушевениятъ приемъ въ Гюмюрджина, Дедеагачъ, Ксанти, Кавала и Драма
[Отъ нашия специаленъ кореспондентъ]

Гюмюрджина 30 Н. В. Царь Борисъ, придруженъ отъ князь Кирилъ и военниятъ м-ръ г. генералъ Даскаловъ, пристигна неочаквано въ понеделникъ въ новоосвободения градъ Гюмюрджина. Новината за пристигането на Царя на българитѣ се разнесе съ бързината на мълния изъ цѣлия градъ и веднага народътъ се стече на площада, където се спрѣха царскитѣ коли. Въодушевеното

гражданство заобиколи автомобилата на Н. В. Царя и сърдечно и продължително акламираха Негово Величество слѣзе отъ автомобила, горещо приветствуванъ отъ представителитѣ на гражданството, които му поднесоха много цвѣта. Следъ това Н. В. Царя навлѣзе всрѣдъ множеството, ржвува се

Нападнати и унищожени английски кораби

Англичанитѣ при своето бѣгство обстрелватъ грѣцкитѣ параходи

Цариградъ 30. Единъ силно охраняванъ конвой, състоящъ се отъ 7 кораби, билъ нападнатъ отъ едно яго „щуки“ малко следъ напускането на пристанището Аламай —

ме капитанътъ на грѣцкия корабъ „Аполоносъ“ пжтуващъ подъ английско знаме поискалъ да се върне къмъ грѣцкия брѣгъ но британскитѣ военни кораби се опитали да попречатъ на това, като открили силна стрелба противъ него. Въпрѣки това грѣцкия корабъ успѣлъ да се добере до пристанището Лолъ.

съ мнозина и се разговаря съ нѣкои отъ гражданитѣ. На заминаване Н. В. Царь Борисъ бѣ продължително и бурно акламиранъ.

Смѣщиятъ день Н. В. Царя посети Деде Агачъ. На другия день той посети Ксанти, Кавала и Драма. На всѣкжде гражданството, научило се за царското посещение, изразѣваше по най-сърдеченъ начинъ своитѣ чувства.

Празникътъ на труда

половина надница платенъ отпускъ за работницитѣ

София 30 Утре 1 май въ 13 часа, министърътъ на търговията г. проф. Димитровъ ще произнесе слово по радиото къмъ работящия България. Следъ него пакъ предъ микрофона радио София ще говори председателя на Работническия съюзъ, народниятъ представител г. Борисъ Поповъ.

Главната Дирекция на труда съобщава, че съгласно установената традиция и тази година било постигнато споразумение между Работническия съюзъ и Съюза на българскитѣ индустриалци, споредъ което Съюзътъ на индустриалцитѣ препоръчва на своитѣ членове да дадатъ половинъ надница платенъ отпускъ на работницитѣ.

Бѣгството на англиск. дипломати

отъ Катаро осуетено отъ италианскитѣ войници

Берлинъ 30 Заедно съ бѣлградския английски пълномощенъ министъръ съръ Роналдъ Кампелъ, нѣколцина холандски, полски, белгийски и английски дипломати, които успѣха да избѣгатъ отъ Югославия, сж вече въ Дурацо подъ италиански надзоръ.

Чуждитѣ дипломати се опитаха да избѣгатъ съ една английска подводница отъ Катаро. Италианскитѣ войници, обаче се явиха на време и осуетиха тѣзното бѣгство.

Следващитѣ две седмици ще иматъ сждбоносно значение за Съединенигъ Щати. Отношенията между Америка и Япо-

Опаснитѣ манифестации на Рузвелтъ

се очакватъ извънредно важни събития. Отношенията между Съединенигъ Щати отъ една страна, Германия и Япония отъ друга постоянно се изостряли. Снощи председателятъ г. Рузвелтъ е направилъ важна декларация, която могло да има особени послѣдствия за сждбата на Съединенигъ Щати. Той за явилъ, че Америка не признава установената отъ осыта блокада и че отъ сега нататѣхъ кораби на Съединенигъ Щати ще могатъ да плуватъ въ опаснитѣ води придружени отъ силни американски разрушители.

Берлинъ 30 Днесъ официално било заявено въ Вилхелмшрасе, че Германия следи съ голѣмо внимание тия опасни манифестации на

своето решение да торпилира всички търговски или военни параходи, които пжтуватъ за Англия.

Въ Япония сжщо така настроението било повишено. Японскитѣ печатъ остро напада политиката на американското правителство която щѣло да доведе неминуемо

лѣма загриженостъ по постоянното стоварване на бомбардировачи въ Сингапуръ. Сжщо така отношенията на Австралия Япония били много изострени, тъй като печатътъ въ страната на изгрѣващото слънце било решително противъ интереситѣ на Австралия и Нова Зеландия.

ВОЙНАТА ВЪ ГЪРЦИЯ Е ПРИВЪРШЕНА

Английскитѣ пристанищни градове жестоко бомбардирани. Германскитѣ войски стигнали южнитѣ брѣгове на Пелопонезъ

Ню-Йоркъ 30 „Колумбия Бродкястингъ Системъ“ съобщава, че войната въ Гърция е вече привършена. Съ превземането на Триполи пада и последната крепостъ, гдето бѣше възможно да се установи една по продължителна съпротива.

Ню-Йоркъ 30. „Нашъналъ Бродкястингъ Къмпани“ съобщава, че въпрѣки войната на Балканитѣ и Египетъ, Германия нито за моментъ не е забравила, че нейниятъ главенъ врагъ е Англия. Нападенията надъ пристанищнитѣ градове по южния брѣгъ на английския островъ, като Плимутъ, Портсдавъ

и др. не преставало. Снощи билъ атакуванъ Плимутъ много жестоко.

Въ Кардифъ били нападнати корабостроителницитѣ и опожарени. Тукъ се намиратъ най-голѣмитѣ английски фабрики. Индустриалнитѣ центрове били продължително

но и много силно бомбардирани които предполага се да сж се обърнали на пепелища.

Германската телеграфна агенция съобщава, че при бързото преследване на британскитѣ войски въ Гърция, германскитѣ войски сж стигнали южнитѣ части на Пелопонезъ.

Какъ се тълкува ненадейното отпжтуване на г. Иньоню. Турция клони къмъ силитѣ тѣ осыта. Отно-

шенията й съ Англия сж изострени
Берлинъ 30 Въ днешната конференция въ печата, състояла се въ външното министерство, официалниятъ говорителъ на Вилхелмшрасе заяви, че председателътъ на турската република г. Иньоню е напусналъ Анкара и отпжтувалъ въ неизвестна посока.

Римъ 30 Заминаването въ неизвестна областъ на

председателя на турската република, въ тукатнитѣ политически кръгове се тълкува въ смисълъ, че становището на Турция е корено измѣнено следъ последнитѣ събития на Балканитѣ. Турската политика вече явно клони къмъ силитѣ отъ осыта, дори се предвижда преустановяването на отношенията и съ Англия.

САРАЧОГЛУ

за положението на Балканския полуостровъ. Предстояще сключване договоръ между Германия и Турция

Анкара 30. (ГТА) Министърътъ на външнитѣ работи г. Сарачоглу е направилъ едно подробно изложение предъ парламентарната група за развитиѣ се последни събития въ Балканския полуостровъ.

Римъ 30. Въздържането отъ странъ на турския печатъ и радио по отношение становището на Турция тукъ се тълкува, че Турция е въ преговори съ Германия и че е предстояща спогодба между тия 2 държави.

Учителската конференция въ гр. Добричъ

Залата на „Модеренъ“ театъръ е пъленъ съ учители. Триста души съ напрегнато внимание очакватъ откриването на дневнитъ заседания на втория денъ на конференцията. Г-нъ Добришкия оклийски училищенъ инспекторъ, Йорданъ Ив. Недковъ, въ 8 и пол. часа откри събирането и продължи своята напътствена работа. Той прочете текста на три телеграми: до Н. В. Царя, до г-нъ Министъръ-председателя и министра на Народната просвѣта и до г. председателя на Просвѣтния съюзъ. Текстътъ на телеграмитъ бѣше приетъ отъ събирането съ акламации. Работата нататъкъ продължи въ духа на изтеклия денъ.

Частъ следъ откриването на конференцията пристигна г-нъ Иванъ Орманджиевъ, председател на Просвѣтния съюзъ. Учителското събрание го посрещна съ бурни овации. Той каза:

Ув. колеги и колежки,

Преди всичко, считамъ се задълженъ да Ви поздравя отъ името на Просвѣтния съюзъ и Ви пожелае успѣхъ въ работата. Учителството въ новоосвободена Добруджа има една нова, по-голяма и по-тежка задача, отколкото учителството въ стара България. Тя се състои въ следното: да премахне невежеството и заблудата, наплатена въ душата на добруджанското дете отъ поробителя на тая българска земя.

Моята задача, обаче, е да изна тема: **„Възраждането и борбата за духовно и политическо освобождение“.**

Същината на българското възраждане и нейната граматна ролъ между българския народъ, може да е забравена отъ мнозина, но тя не е забравена до такава степенъ, че да не може да се даде нейното определение. Българското възраждане не е една идея, а е цѣло движение между българския народъ, което продължава и до днесъ своя гигантски ходъ. Мнозина сж забравили що е възраждане, но българскиятъ учител никога не е забравилъ и не ще забрави епохата на българското национално възраждане, славната дата на българското осянаване.

Днесъ, тукъ, ние сме събрани въ свободна Добруджа, която бѣше подъ чуждо робство. Добруджа се отстѣпи на България вследствие рухването на

главния стражъ на Версайлската система, а не че ромънитъ сж съзнали и сж се убедили, че въ Добруджа живѣе единъ чуждъ на тѣхъ народъ, че тя е една земя, която принадлежи на другъ народъ. Румъния завладѣ Добруджа безъ победа и я отстѣпи безъ борба, въ едствие оная заплаха, която бѣ надвиснала надъ нея отъ всички страни.

Идеалътъ на възраждането е обединението на цѣлокупния български народъ въ границитъ на неговитъ историко-географски права.

Българската история започва отъ дълбоки времена. Историческата епоха на о. Паисий е само едно свѣтло и велико време отъ тая история, която обема въ себе редица столѣтия.

Българскиятъ народъ се е възродилъ като е създалъ народно българско училище, като е създалъ народна българска църква, като е създалъ народна българска държава. Но какъ о. Паисий е пробудилъ българския народъ? Чрезъ своята история и чрезъ българското слово. „История Славенобългарския“ възкреси и възбуди борческия духъ на българина.

Кога започва българскиятъ народъ да осъществява идеитъ на Паисий? — Доста късно, по ловинъ въкъ следъ смъртта на Хилендареца. Началото на борбата започна въ Враца презъ 1820 година, когато Димитраки х. Пашевъ богатъ български търговецъ, се възползва отъ

и Софроний Врачански.

Неофитъ Бозвели, първиятъ водачъ на църковно-народната борба, пръвъ се осмѣли да чете изъ търновска епархия на църковно — славянски езикъ. Когато ходилъ и зъ търновската епархия като таксидотинъ на Хилендарския манастиръ, носилъ съ себе си тайно и единъ псалтиръ на църковно славянски езикъ, отъ който челъ молитви на населението и го подбудилъ да иска отъ патриархията за българското население да се служи на църковно — славянски езикъ. Патриархията отказала. Памнала борбата съ всичката си сила. На всѣкого е известно по нататъкъ презъ каква перипетия е минала борбата, за да се дойде до годината, и до она Великденъ, на който българскиятъ епископъ отъ църквата „Свети Стефанъ“ забра-

Учителитъ отъ Добруджа приветствуватъ Н. В. Царя, М-ръ председателя и председателя на Просвѣтния съюзъ

Въ отговоръ на поздравителнитъ телеграми, които добришкото учителство е отправило по случай конференцията си, сж получени следнитъ отговори:

ДВОРЕЦА СОФИЯ

Вамъ и на народнитъ учители отъ Добричъ и околията благодаря сърдечно за приветствията по случай конференцията Ви, като Ви пожелавамъ успѣшна просвѣтна дейность.

Царьтъ

МИНИСТЪРЪ-ПРЕДСЕДАТЕЛЪ ФИЛОВЪ

Вамъ и на Господата учителитъ отъ околията най-сърдечно благодаря за поздравитѣ.

(п) Б. Филовъ

ПРЕДСЕДАТЕЛЪ-ПРОФЕСОРЪ КОНСУЛОВЪ

Управителниятъ съветъ на просвѣтния съюзъ приема съ голѣма радостъ поздравитѣ и пожеланията на учителитъ отъ Добришко. Сжщия ги поздравлява и имъ пожелава красивъ успѣхъ въ непрестанната и плодотворна дейность за величието на хубава и цѣлокупна България.

(п) проф. Консуловъ

ни на дякона си, по желание на ската църква получи автентични права. Само седемъ години следъ тая дата, България бѣ освободена и политически. Ето, това бѣше и края на борбата която осъществи идеалътъ на българското възраждане.

Въ тоя духъ продължи господинъ Иванъ Орманджиевъ и завърши своята сказка срѣдъ нестихналитъ бурни овации на учителството. Времето бѣше вече 12 часа и ръководството на конференцията закри заседание-то за следъ обѣдъ.

БОРИСЪ ИВ. ГЕШАКОВЪ
учителъ

Граждани!
не обсъждайтъ воен-
ни въпроси.
ПАЗЕТЕ РОДИНАТА!

Училищниятъ звънецъ

Класната стая бѣше тѣсна, въздухътъ въ нея още мирнеше на хлороформъ. Нѣкой бѣ разбъркалъ чинионетъ. Къде ли е отишълъ бай Иванъ, училищниятъ джуга? И защо ли не ги е подредилъ?

Всичко въ стаята бѣ въ безпорядѣкъ. Нѣкой отъ съкласницитъ не можа да намѣри своя чинъ, макаръ всѣки единъ отъ тѣхъ да пошѣше по нѣколко белега.

Стенитъ на класната стая бѣха голи. Кой-бѣ обралъ картинитъ до тѣхъ? Ето, тамъ стоеше образътъ на Ботйовъ, въ страна отъ него — Хвърковатата чета на Бенковски. На отсрещната стена, точно срещу моя чинъ, висѣше картината „Св. Св. Братя Кирилъ и Методий“. Подъ нея имаше малко кандилце, което нечия ръка бѣ откъртила. Сега само белегътъ му на стената, като жива рана, напомняше за него.

Предъ насъ, като нѣкакво привидение, стоеше черната дъска, непочистена, зацапана и одрана. Но защо гжбата я нѣмаше? Кому е била необходима? Кой ли я е открадналъ?

Ние бѣхме настѣдали по чинионетъ, въ които се чувствувахме като на тръне, — тѣй противни и чужди ни се струваха! Черната дъска ни гледаше безразлично, упорито и укорно безъ да можеше поне тя да ни разкаже тайната. Въ страни отъ нея се мждръше една катедра, не нашата, една чужда, разкривена, ожулена и стара.

Всичко въ стаята бѣше промѣнено. Днесъ ти ни се струваше неприветлива и студена. Само упойващиятъ дъхъ на карболъ и остриятъ мирисъ на йодоформъ ни подсказваха за примечлието, което бѣ претърпѣла и тя, както всички други стани въ училището,

доскоро преобърнати на болнични стани.

Тукъ бѣха лежали ранени войници. Тукъ сигурно бѣха умрѣли много отъ тѣхъ. Въздихнитъ имъ още изпълваха стаята. Тѣ ни душаша, измъчваша и потискаха. Ние се озъртахме на всички страни, като че търсѣхме нѣкого, мълчахме, притаили дъхъ, смутени, уплашени и разтревожени за нѣщо, което не можехме да назовемъ съ име.

Когато училищниятъ звънецъ проечаваше, ние трепвахме, сърдцата ни забиха тревожно, — нѣщо особено очаквахме или предчувствувахме.

Ето учителката ни, г-ца Червенкова. Тя пристѣпваше прага. Това нѣкакъ ни поуспокояваше. Но защо тя бѣ толкова побледѣла, разсѣяна и постърнала? Коситъ ѝ бѣха прошарени, устнитъ — свити, съ замръзнала горчива усмивка. Тя се възпирваше до черната дъска, заглеждаше ни сурово и безучастно, после заговорваше разсѣяно и неразбрано. Ние и

слушахме чинно, безъ да се мжчимъ да я разберемъ.

Изглежда, г-ца Червенкова разбираше това и видимо недоволна, често ни се сопваше или смѣрѣше нѣкого отъ насъ. Тогава крѣсливиятъ ѝ гласъ пронизваше тишината, като остъръ писъкъ.

Вънъ грѣеше радостно слънце. Лжчитъ му, като огнена жаравъ, се топѣха на прозорцитъ. Училищниятъ дворъ бѣ пъленъ съ деца, свободни отъ занятия: тѣ чакаха ние да свършимъ, за да дойде тѣхниятъ редъ. Всички пѣха и пѣснитъ имъ ни вълнуваха и прѣпъваха съ тревога. Колко щастливи бѣха тѣ? Какъ весело си играеха свободни и радостни подъ палещитъ лъчи на слънцето? Тѣхнитъ пѣсни ни подсказваха тона. Тѣ се плискаха о прозорцитъ и на радостни вълни нахлуваха въ стаята.

Всички бѣхме като занеметени: не мислѣхме за нищо, нито слушахме учителката, която ни разказваше нѣкаква забавна история за далечни земи и страни.

Най-малко отъ всичко ни интересуваха уроцитъ, защото джуги ни бѣха препълнени съ трепетъ. Ударѣше ли училищниятъ звънецъ, ние се обемаше ни нервно въодушевление. И тишината въ стаята дираше отъ радостенъ смѣхъ.

Г-ца Червенкова забелязваше и зарамена отъ нашето божество и напрежение, притриваше ръце. Тя се ядоса отъ дребнитъ нѣща, удари жгълника въ катедрата и сжщата си кисела усмивка,ваше:

— Деца, сега да погледимъ. Ние никога не дочада започне пѣсенъта и съвѣние запѣвахме: „Крайъ шумъ се вдига...“ Очитъ нѣваха отъ опиянение. Но, пѣхемъ съ всички сили, та започваше да удра съ жгълника по катедрата.

— Не тази пѣсенъ! Но кой можеше да укаже шето въодушевление?

Другаритъ отъ училището, като по даденъ знакъ, р-

ВЪЛКОВЪ & ГОЦЕВЪ

Дрехарница „ОРХИДЕЯ“
Собствено производство на готови дамски, мжжки и детски дрехи
ВАРНА ул. Царь Борисъ № 21 **ВАРНА**

302-3-1

ПЕТКО ПЕТКОВЪ

КОШНИЧАРСКА РАБОТИЛНИЦА

ул. Свети Никола 21 — **ВАРНА**

Изработва всички видове кошничарски издѣлия, гарнитури, салонни и градински, куфари, ржчни и багажни, бебешки кошозе, цѣтарници, панерчета за хлѣбъ и фрукти и всички видове кошници и детски играчки при цени най-износни. Приема и изпълнява акуратно всички видове поржчки

АДВОКАТЪ СТЕФАНЪ АТ. БУРГУДЖИЕВЪ

се завърна отъ обучение и започна работата въ бюрото си
ул. Царь Борисъ III № 56 — Добричъ 295-10-6

ВАЖНО

Съобщава се на г. г. гражданитъ отъ ка, Баджипка, Касъмска, Силистренска и др. ска околии, че **НОВОРЕМОНТИ** на ул. „Царь Симеонъ“, близо до гарата

ХОТЕЛА Е СТРОГО ФАМИЛИАРЕНЪ

Подъ хотела се намира **добре обзаведена градина** кждето посетителитъ ще намѣрятъ винаги задоволителна храна и напитки.

„ДРОБИНКА“ О. О. Д-ВО

ФАБРИКА ЗА ХИМИЧЕСКИ И МЕТАЛУРГИЧЕСКИ ПРОДУКТИ
ВАРНА Кантора 28-30 Фабрика 23-79 **ВАРНА**

ПРОИЗВОДСТВА: Цинквейсъ, Оловенъ минимъ, олов. глечъ жълта, олов. пепель,

300-3-3 **ОЛОВО НА БЛОКОВЕ**

На гости у С. Чилингировъ

Да беседвашъ съ Стилианъ Чилингировъ е удоволствие, да го чувствувашъ близъ до сърдцето си — истинска радост.

С. Чилингировъ е затворенъ въ себе си човѣкъ. Израстналъ въ Шуменъ — не въ днешния, а въ стария Шуменъ — той на помия много на неговитѣ стари къщи, по тулени въ зеленина, спотаили, дъха си, съ голѣми поетични навеси. Ако сте починали, подъ сѣнката имъ, вие сигурно знаете, че тѣ сж сведени безпомощно, како умѣренитѣ жлепачи на болникъ. Стояли ли сте подъ тѣхъ, душата ви сигурно се е опивала отъ красивата пѣсенъ на шумескитѣ чурури, приспивно-меланхолична, пълна съ настроение, съ тиха резигнация и съ дълбоко примирение.

С. Чилингировъ е скромнъ и стеснителнъ човѣкъ, — той не обича позата, но тя му е чужда и по природа. За него би могло да се каже: лицето е маска на душата. Не вѣрвате ли, посетете го, предразположете сърдцето му да ви се открие — и вие ще останете очаровани отъ не-принудената красота на честния и сърдеченъ човѣкъ.

Ето, той ви приема. Той не ви се усмихва. Гласътъ му прозвучава кротко. Подава ви ржка безъ всѣкаква театралностъ. Вие сѣдате срещу него и разговора започва. Писателътъ е съ капе на главата или голо-ватъ, като бреници, — вие

вие отъ злосторитѣ, после спирате на нѣкой крестопътъ, дето буритѣ и вѣроветѣ на българския животъ сж си дали среща.

Мисълта на С. Чилингировъ е като свѣтлавица, — тя неочаквано ви изнасява, пробѣсва и на синира на мрачнитѣ и зловещи идеи подхвърля единъ истински бисеръ на мисълта. Отнасятъ този споменъ, защото въ него е скѣтано сърдцето на писателя. После дайте ухо на разговора.

— Българската обществена съвестъ е потъмнѣла. Партиитѣ у насъ сж станали гнѣзда на партизанска стрѣва и полуинтелигентностъ. Това не е напълно вѣрно, но както между интеллигенцията ни има хора, които превъзхождатъ по знания и по изживявания голѣма частъ отъ българскитѣ писатели така и срѣдъ нашитѣ

политически водачи, има и такива, които стоятъ по-назадъ отъ срѣдното духовно ниво на народа. Човѣкътъ у насъ е още окуванъ, звѣрътъ — изящно маскиранъ и прикритъ. За това има много причини, материални, духовни и обществени. Ето, сравнете менъ и моя синъ.

Тукъ Чилингировъ прави знакъ, че се одрасква.

— Достатъчно е така да кажете и звѣрътъ ще проличи, а на Добромиръ трѣбва да одерете кожата и все още въпросъ, какво ще откриете.

Не трѣба да се забравя, — писателътъ, — че въ България още има култъ къмъ духовното, следователно — и къмъ красивото. За това писателътъ у насъ може да е общественъ служителъ, но не е и духовенъ водачъ. И народътъ ни нѣма още навика да се вълнува отъ културни и духовни въпроси. Не желаятъ да разбератъ нѣкои, че всичко това е само едната страна на културата. А едното и другото сж причината, за дето българскиятъ народъ все още не е достатъчно привързанъ къмъ държавата.

Спирамъ до тукъ, защото не мисля, че бихъ могълъ да изчерпя духовния образъ на писателя. Но С. Чилингировъ не спира, — той продължава да ви разхожда изъ лабиринта на българската обществено-назърта и въ миналото, за да поясни, подчертава своята лю-по-ясни, подчертава своята лю-

по-ясни, подчертава своята лю-по-ясни, подчертава своята лю-по-ясни, подчертава своята лю-

С. Чилингировъ е успѣлъ вече да обоснове гледището, че България се нуждае отъ една „партия на неуправляванитѣ“, — отъ неподкупна обществена съвестъ, отъ културни и духовни водачи.

Най-после той се възправя предъ откритиитѣ врати на утрешния денъ, — предъ идеята за изграждането на културния интернационалъ на свободнитѣ, на освободенитѣ и равноправни народи.

Слушате този сладкодумецъ и ви е приятно, че го познавате. Неговата будна мисль ви очарова, патриархалността му ви напомня за старитѣ български будители отъ времето на възраждането, които съчетаваха въ чудно единство дълго и мисълта. Харесва ви особе-

ни пригласѣха. Недоволна отъ тѣзи изблици на патриотиченъ унесъ, г-да Червенкова безпомощно отпускатъ ржце и като приковаваха погледа си о земята, чакаше да се излѣе патриотичния ни възторгъ. После ни оглеждаше недоволна и развълнувана повтаряше:

— Стига! Престанете, за Бога!.. Наставаше тишина.

Всички навеждахме виновно глави.

— Деца, сега да изпѣемъ: „Учителю, драги!“

Ние подхващаме познатата ни пѣсенъ, но този пътъ тя прозвучава като плачъ, почти славно и безъ въодушевление. Ударѣше ли звънецътъ, спирахме, безъ да дочакаме внушението на учителката. Тя се опечаляваше, защото нейната любима пѣсенъ и този пътъ не бѣ изпѣта до край.

Г-да Червенкова ни гледаше съ скръстени ржце на гърдитѣ и съ гласъ, въ който се отсѣиваше болка и мъка, казваше като на себе си:

— Лоши деца!

Но и тѣзи горчивъ упрѣкъ не ни опечаляваше. Тогава тя слизаше отъ катедрата и приближаваше ни чиноветѣ, добавяше съ присжция й наставнически похватъ:

— Учителътъ е вашиятъ баща и вашата майка въ училището. Той ви открива свѣта... Чрезъ него вие поглеждате въ живота...

Но тукъ тя неочаквано спираше.

Защо ли не се доизказваше?

Ние стоимъ вече прави, съ книги подъ мишницитѣ. Това още повече я разсърдваше! Дразнѣха я нашата детска разсеянностъ и унесеностъ. Но тя се мъчеше да прикрие това, усмихваше ни се, защото може би нѣмаше сили да ни упрѣкне.

Отъ чувство на състрадание или отъ желание да я зарадваме, ние веднага се струпвахме около нея и започвахме да я обспваме съ най-излишни въпроси:

— Госпожнице, истина ли е, че нашитѣ превзели Одринъ? — запитваше я Шилото и, нетърпе-

ГЕНЕРАЛЪ-ФЕЛДМАРШАЛЪ КЕСЕЛРИНГЪ
Началникъ на втората въздушна армия
на западния фронтъ

РОЛЯТА НА АВИАЦИЯТА въ модерната война

Берлинъ 30 Априлъ. Свѣтката-вичнитѣ действия на германскитѣ въоръжени сили очудиха свѣта. Отъ тѣзи действия явствува, че въ новата германска войска духътъ, техниката и тактиката сж постигнали идеално съвършенство и единство въ операциитѣ. Въ модерната война моторизираниитѣ части иматъ безспорно първостепенно значение. Предъ всички други родове орджия, обаче авиацията днесъ изпълнява задачи, които презъ миналитѣ войни сж били изобщо не мислими. По време на похода срещу Полша, германскитѣ въздушни сили извършиха своитѣ разузнавателни действия чакъ до руската граница, снабдявайки по този начинъ германското командване съ необходимитѣ му сведения.

Въ нѣколко само дни германскитѣ самолети унищожиха цѣлата полска авиация и завладѣха полското небе. Участвувайки най-активно въ общия оперативенъ планъ, германскитѣ самолети разрушаваха съобщителнитѣ пѣтици на противника и така забавяха, или предотвратяха неговото оттегляне, или ново концентриране. Винаги, когато е трѣбвало да бжде сломенъ отпора на неприятелската

но човѣчността на неговия миролюбъ, любовта му къмъ красотата и чистотата на човѣшкия животъ.

Всичко това ни кара да виждаме у С. Чилингировъ вплотени дивнитѣ добродетели на българския народъ: преклонение му предъ труда, волята за борба и добродетелна, за повече духовностъ и честно обществено служене.

С. Чилингировъ е особитѣ българинъ, първиченъ, здравъ като своя челиченъ народъ само, че наситенъ съ повече славянска подкваса. У него има следи отъ всеопрощението на Толстой, нѣщо отъ раздвоеността на Достоевски, но много по мъчителна, — повече национална и расово-българска, отколкото общочовѣшка.

Синъ на равнината, С. Чилингировъ е улегналъ и съ мистични заложби. Даже, когато възхвалява труда, той го сочи, като нравствена повеля, като религия.

П. ГОСПОДИНОВЪ

ливъ и припривъ, се качваше на единъ отъ чиноветѣ.

Опулилъ очи, невчесанъ и съ одригавѣли дрехи, Диндята махаше ржце, като нѣкое плашило;

— Безъ бой паднахъ! Нали безъ бой е паднахъ?

Драгомиръ бѣ още по-неспокоенъ: той говорѣше несвързано и крѣщеше съ пълнъ гласъ. Голѣмнитѣ вой, който пълнѣше стаята, го давѣше. И недоволенъ, че не му се отдаваше внимание, той се изправяше предъ учителката, и заплененъ и възбуденъ, викаше:

— И турскиятъ генералъ билъ плененъ... Цѣлата турска войска се предаде на нашитѣ!

Шумътъ въ стаята ставаше не-въобразимъ.

— Ти не знаешъ! — викаше нѣкой.

— Кой? Ти не знаешъ!

— Чакайте, азъ да ви кажа...

— Ти пъкъ, какво се обаждашъ?!

— Жълто има около устата си и той иска много да знае, — важно се обаждаше Шилото и,

войска, германската авиация е атакувала комбинирано, заедно съ брониранитѣ части и пѣхотата неприятелскитѣ позиции. Чрезъ тѣзи смѣли нападения, особено на самолетитѣ „шук“ чийто бомби сж всѣвали ужасъ и трепетъ въ неприятелскитѣ редове, германскитѣ пѣхотни и моторизирани части, виждайки великолепната закрила, сж се хвърляли съ още по голѣмъ устремъ срещу врага. Днесъ не е времето да се говори по подробно за начина на организацията на германската авиация, на която се дължагъ до голѣма степенъ блѣскавитѣ победи. Достатъчно е да се каже, че и

при този родъ оржжие духътъ на войската е отъ най-голѣмо значение.

Когато духътъ, знанието и отличия материалъ бждатъ съчетани въ едно, какъвто безспорно е случаятъ съ германската авиация, то тя става непобедима.

Войната срещу Полша представляваше за германската авиация пробнитѣ камѣкъ. Чрезъ този походъ тя се кали и приготви за по-голѣмитѣ задачи които, както свѣта можа да се увѣри, отично изпълни и е готова за още по-славни дѣла.

Ай-Орманско селско общинско управление ДОБРИШКА ОКОЛИЯ

Обявление № 1018

с. Айорманъ, 29 априлъ 1941 год.

Ай-Орманското общинско управление обявява, че на шестнадесетия денъ отъ публикуването на настоящето, въ канцеларията на общинското управление отъ 8 до 12 часа, ще се произведе търгъ съ явно наддаване за отдаването подъ наемъ на общински дворни мѣста намиращи се въ чертитѣ на селата:

1. Въ с. Ай-Орманъ, 26 дворни мѣста по 2 дек. — всичко 83 дек.

2. Въ с. Кудряжакъ, 33 дв. мѣста по 2 дек. — всичко 18 декара.

3. Въ с. Кюселеръ, 9 дв. мѣста по... дек. — всичко 6 декара.

4. Въ с. Токчиларъ, 3 дворни мѣста по... дек. — всичко 20 дек.

5. Въ с. Ястѣкчиларъ, 10 дв. мѣста по... дек. — всичко 20 дек.

Залогъ за правоучастие въ търга е 10 на сто. Закона за Б. О. П. задължителенъ.

Тържнитѣ книжа сж на разположение въ общинското управление.

314-1

ОТЪ ОБЩИНАТА

ОБЯВЛЕНИЕ

Българската земеделска и кооперативна банка — Каварненски клонъ, съобщава на интересуващитѣ се, че продава 150 тона каменни вжглища, намиращи се на пристанището Каварна, по цена добита по доброволно спазаряване.

Интересуващитѣ се, да се отнесатъ до Българската земеделска и кооперативна банка — гр. Каварна.

313-2-1

ОТЪ БАНКАТА

като разбутваше, насѣбралиитѣ се съ здравитѣ си мускулестри ржце, гърлесто се провикваше:

— Българскиятъ Царъ казалъ на войницитѣ, на българскитѣ войници: Момчета, дръжте поганцитѣ! И тѣ ги изловили като пилци...

— Ехъ, пъкъ ти...

— Не, бе! — намѣсваше се и Таралезътъ, облѣщаваше очи и едва процеждаше, заеквайки:

— Война имало, голѣма война имало!

Г-да Червенкова ни гледаше очуденъ, слушаше наивнитѣ ни въпроси, склонила вежди и недоумѣваща. Нашитѣ детски хрумвания започнаха да я забавляватъ. И тя се трогваше, галѣше ни по главитѣ или майчински ни укоряваше:

— Ти, палавецо, — обръщаше се тя най-често къмъ Шилото, — пакъ не си си омилъ главата...

Или, като опѣваше ухото на Диндята, който въ това време се бѣ качилъ на единъ чинъ, мило-видно го смѣряше:

— Какъвъ си такъвъ немирникъ! После започвахъ заржкитѣ за утрешния денъ.

Но ние отново се окопихахме и крѣсвахме въ хоръ: „Ура! Да живѣе България!“ Това караше учителката ни да побѣгне. Тя запущваше ушитѣ си съ ржце и съ мъка си пробиваше пътъ между насъ. Насърдени отъ нейната слабостъ, ние викахме съ пълни гърла и на купъ се струпвахме предъ вратата на стаята.

На вѣнъ бѣ весело. Слѣнцето препичаше. Училищниятъ дворъ гъмжеше отъ деца. Ние се присѣдинявахме къмъ игритѣ имъ и тѣ отново се разгорещяваха.

Припадеше здрачъ, а ние все още играехме устрѣвено. Затъмняваше ли, майкитѣ ни идваха да ни прибератъ съ суха дрѣвовица въ ржка.

П. ГОСПОДИНОВЪ

ЧЕТИ ВЕСТНИКЪ

„Добруджански гласъ“

СЕДМИЦА НА БЪЛГАРСКАТА КНИГ

Граждани,

Една свѣтла седмица изгрѣва надъ българската земя. Единъ свѣтълъ празникъ на българския творчески духъ, една тържествена пролѣтна седмица — седмица на българската книга.

Презъ тая седмица, навсѣкжде изъ България, па дори и въ най-затѣнитѣ селища, се организируютъ културни тържества,

устройватъ се изложби на книгата, четатъ се сказки и пр., изобщи, изтъкватъ и се подчертаватъ духовнитѣ и технически постижения на българската книга и великата роля, която тя изигра въ историята на нашия народъ.

Това е единъ всенароденъ поклонъ предъ оная всенародна ценностъ, която събуди, разго-

ри и запази непожтнатъ презъ буритѣ на вѣковетѣ нашия народностенъ битъ и национално съзнание и все така, чисти и непожтнати, ги предава отъ поколение на поколение.

Това е една възторжена прослава на българската книга, която въ най-мрачните епохи на нашата история събуждаше и разгаряше вѣрата въ свѣтлитѣ бжднини на българския народъ и не го остави да умре, удавенъ въ мрака и робството, които го сковаваха вѣкове наредъ.

Страшенъ, мъченически е пътя на тая книга, тъй достойно изминатъ отъ нея отначало и до днесъ. Той е осѣянъ съ велики подеми и дълбоки крушения, съ златни епохи и мрачни промеждутѣци, но винаги носещи съ себе си елементитѣ на безсмъртието и постоянния възходъ къмъ едно по добро и по свѣтло утре.

Проследимъ ли тоя извиващъ се презъ вѣковетѣ пътъ, ние ще видимъ неговото начало, губящо се въ далечни тъмнини, тамъ задъ хребетитѣ на повече отъ 1000 години.

Ще видимъ, възправило се въ историята на двамата Солунски братя—гиганти и гордада сѣтлина на златния Симеоновъ вѣкъ, когато българската книга стана учителка на цѣлия славянский свѣтъ.

И после: чернитѣ епохи на византийското и турското робство, епоха на сподаяне на българското слово и преследване на българската книга, които обаче, не завършиха съ нейната смъртъ, а се увѣчаха съ една друга епоха — свѣтлата епоха дѣло на скромния хиландарски монахъ.

Отразила пламенни идеи на тая епоха, българската книга тръгна вече гордо къмъ своя възходъ, вписала въ своитѣ страници героичната епоха на кървави възстания, борби и освобождение за да достигне днесъ, следъ единъ тъй краткъ периодъ на свободенъ животъ, на оная висота, до която сж достигнали други народи, живѣли хилядолѣтия въ миръ и свободно културно развитие.

Добруджанци,

Години наредъ ние жадувахме за българска книга. Години наредъ добруджанскитѣ деца, събрани подъ схлупенитѣ сволове на своитѣ училища, мечтаха да чуютъ, да срѣчатъ и да мълвятъ сладкото майчино слово.

Години наредъ българската книга бѣ гонена изъ поробенитѣ ни домове, но горещата обичъ по нея изъ нашитѣ сърца, тѣ — поробителитѣ, не можаха да изгонятъ. Дълбоко залѣгнала тамъ, тая обичъ крепеше, презъ годинитѣ на черната робия, нашата вѣра въ тържеството на българското слово, на българската книга, на българската правда.

И ето: надъ ширнитѣ поля на Добруджа, осѣяни съ обрадвани села и градове, грѣе днесъ първата свободна пролѣтъ и сладка родна речъ оглася просторитѣ. Съкровила въ себе си най-сжипитѣ бисери на народната душа, родната българска

книга, притисната днесъ до сърдцето на всѣки жадувалъ добруджанецъ, нашепва тамъ сладкитѣ слова на минали мѣки и днешни радости.

И сладостни сълзи, сълзитѣ на свѣтото избавление, мокрятъ коричитѣ ѝ.

Добруджанци,

Елате всички възраждани да коленичимъ въ храма на дългожадуваната българска книга!

Елате днесъ да отпразднуваме нейния свѣтълъ празникъ гордо и свободно, следъ толкова

кова години на робство и воги!

Елате въ тоя день, друда подемемъ тържествения ломъ, който днесъ оглася българскитѣ небеса, приютили подъ роденъ покривъ Атон Солунъ, Охридъ Добруджа, най-старитѣ огни на нѣкогашна слава и величие на българската мощъ.

Псаломтъ на българската книга:

Да крепне и пребже презъ вѣковетѣ родната българска книга.

Отъ Общогражданския комитетъ за отпразднуване седмицата на книгата.

Председателъ: Ат. Паа. Поповъ, предс. на читалището

Началникътъ на гарнизона

Ангелъ Черкезовъ, кметъ на гр. Добричъ

Н. Бл. свещ. Ст. Йордановъ, архиеп. намѣстникъ

Иор. Недковъ, окол. Учил. инспекторъ

Параскевовъ, директоръ на смес. гимназия

Балева, околийски управителъ

Р. Радевъ, предс. на д-вото на зап. офицери

Г-жа Р. Костова, предс. на д-во „Майчина грижа“

Я. Калиакренски, писателъ

П. Драгулевъ, сръднщень прогимн. директоръ

Отпразднуване Седмицата на българската книга въ гр. Добричъ

Откриването на Седмицата на българската книга въ гр. Добричъ, ще стане по тържественъ начинъ при следната програма:

ПЕТЪКЪ 2 МАЙ

Въ 10.50 часа пр. обѣдъ, въ салона на Модеренъ театъръ — утрито, съ участието на поета Димитъръ Пантелеевъ, който ще произнесе слово за българската книга.

2. Хороветѣ на града изпълняватъ народни пѣсни.

3. Декламации.

СЖИЯТЪ ДЕНЪ ВЕЧЕРЪТА

Четене за ученицитѣ отъ първоначалнитѣ училища. Ученицитѣ сжизитѣ писатели.

НЕДѢЛЯ, 4 МАЙ

Сказка за Йорданъ Йовковъ отъ писателката г-жа Дора Габе.

г-ца МИЛКА СТ. АБАДЖИЕВА

г-нъ Д-ръ ВИЧО В. ВИЧЕВЪ

ще се венчѣятъ въ недѣля, 4 май т.г. въ църквата „св. Георги“.

Кумуватъ: семейство ЛЮБЕНЪ СИИРЕКОВЪ

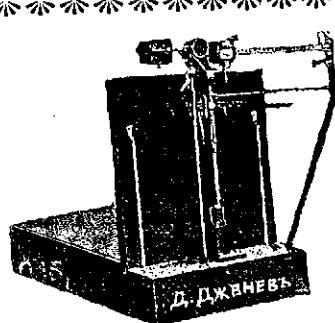
НАСТОЯЩЕТО ЗАМѢНА ОТДѢЛНИ ПОКАНИ

315-2-1

ДИМИТЪРЪ ДЖАНЕВЪ

специална работилница за мѣрки и теглилки

ВАРНА ул. Габрово 17

ИЗРАБОТВАМЪ:

всички видове уреди за мѣрки и теглилки. [децимали, сантимали, мостови кантари и др.

Доставямъ всѣкакви уреди за общини, сжщо продавамъ хрономери.

ПОПРАВЯМЪ:

всички видове кантари, автоматични весни, сжщо приспособявамъ хрономери, споредъ последнитѣ изисквания на закона. ГОТОВА СТОКА НА СКЛАДЪ.

298-3-3

Печатница „Добруджански гласъ“—Добричъ

КИНО „РОДИНА“

съ симпатичната киноартистка СИМОНА СИМОНЪ

КИНО „РОДИНА“

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ТЕХНИКАТА

НАЙ-ГОЛѢМОТО ПОСТИЖЕНИЕ НА ЕКРАНА

— Лудетината —

— СЕКРЕТАРЪТЪ на Съюза на многодетнитѣ въ България г. Т. Геровъ е посетилъ 15 села въ околията, където образувалъ дружества. Съюзътъ е издействувалъ намаление на данъка занаятие на дега по 500 лева. Предстои образуване на д-ство и въ гр. Добричъ. За цѣлтъта нуждитѣ книжа сж оставени при г. Петъръ Василевъ ул. „Гьорингъ“ № 1 (кафене). Членскиятъ вносъ за година е 18 лева.

— СРОКЪТЪ за изплащане на общинскитѣ данѣци съ 10 на 100 намаление е до 20 май т. г.

Граждани, изплатете до тази дата всички дължими данѣци, за да използвате горното намаление.

Едномесеченъ автомобил-ленъ курсъ

се открива въ началото на месецъ май — 1941 г. въ гр. Добричъ разрешенъ отъ Министерството на външното водство инженеръ Тодоръ Стойновъ.

Сведения и записвания при автомобилна задруга, бюро Ив. Пѣевъ площадъ Свобода телефонъ № 35 и Мандовски работилницата ул. 129 № 4 Добричъ.

Курсътъ може да се посещава и отъ дами любители на автомобилния спортъ.

307 — 5 — 4

Съобщение

Всички ония, селяни и граждани, които искатъ да се снабдятъ съ евтини дрехи — мъжки и детски костюми отъ

дрехарница „СПОРТЪ“

— НА —

ИВАНЪ САВОВЪ

ул. Кн. Сим. Търновски 39

(срещу хана на Димо Начевъ)

на сжботния пазаръ, Добричъ и въ магазинъ — се умоляватъ да се снабдятъ съ купони за тая целъ — гражданитѣ отъ комисарството по продоволствието, а селянитѣ отъ селскитѣ общини.

Съ почитание: ИВАНЪ САВОВЪ

ТОЛУМЛУКЪ

(платно) за вадене на вода.

Лененъ платъ (импригниранъ)

— за жетварки.

Доставя: Градинаровъ, Варилъ

ул. Царъ Симеонъ № 23, телефонъ 21-18; и Добричъ ул.

Царъ Борисъ № 10 — магазинъ „ОПТИКА“.

292-5-5

М. ПАПАЗЯНЪ ВАРНА

фото „ПЕРУЦЪ“—фото „ИДЕАЛЪ“

бул. „Сливница“ 6—ул. „Ц. Борисъ“ 9

Складъ за фотографически материали.

За телеграми: ФОТО ИДЕАЛЪ

302-3-3

КИРЯКЪ ФИЛИПОВЪ

търговия съ

разни прѣсни, солени, и пушени

риби на едро. ВАРНА

телефонъ № 28-45. 303-8-3

Граждани!

не обсъждайтѣ военни въпроси.